

A Lusitánia tragédiája

Contributed by kaloz

2005. February 27. Sunday 10:43

Last Updated 2007. August 22. Wednesday 11:10

There are no translations available
A hajószállítás tényleg nete bűvelkedik talányosan eltűnt hajók esetével, hajótragédiák amelyek megrázták a világot káoszválamonyoktól. 1815. május 7-én reggel az angol Aceánjírás, a "Lusitania" nem mesorországi dologi partjaitól nem torpedómadás kávetkezéskorben elsőlylyedt. A tragédia - amiben 1198-an meghalt szinte minden részlete ismert ... Vagy mégsem? Colin Simpson rágásta foglalokzik a "Lusitania" ügyével, és most az adataira alapozott orosz cikk fordításait ajánlom az érdeklődők figyelmébe.

Alekszandr Szavinov máróllyedt el a "Lusitania"? A Titanic halála óra megrázta a világot: emberek milliói néztek a moziba. A sziporkás filmváltozat elhomályosította magát a katasztrófát. Ezt az a szajzadelés májtitokzatos katasztrófát a Lusitania a gigantikus, fedélzetén utasokat szállító angol Aceánjírás elsőlylyedése felélelmetes az a mai napig nem tisztázott károsok kávetétt. Tehát a szajzad májodik katasztrófája a Lusitania halála... Hatalmas ártás bresztelt fel. Az elektromos csengő gombjához ugrottam, de áram, vízrhatán, nem volt. Felírás polás, kiabálás, szajz az szajz láb dobogása hallatszott. Asszonyok és gyerekek sárása keveredett a sziréna hangjával. Hirtelen megörtem: valami borzalmas történt. Magammal ragadva a kajátámben lévő mentő felszaladtam a felső fedélzetre. Ehhez nehezen sikerült kinyitnom a kaját ajtaját, ami valami tőrrelökkel volt eltorlaszolva. A gázhajó árethetén megdől. A fedélzeten le-rhatatlan dolgok fogadtak. A nap fényesen sőtátt a gázhajóra, és vagy ezer eszt vesztett ember rohángolt az egyik oldalra a májiskra. A személyzet elveszett, hiba állt kapitány a h-don, és az utolsó percig osztogatta parancsait; az utasok maguk futottak a mentőcsónakokhoz. Mikor magamhoz tértem a víz felső-nén, a hatalmas hajó eltűnt, károsok árttem hatalmas területen az emberek fekete pontjai ósztak. A távolban ororszáig elmosódott partjai látszódtak. A nap ágetett, a vízben azonban hideg volt. Csak a ára málv, amit a emlékezik a katasztrófa szemtanúja borzalmas dermedtségben telt, árethetett meg a mentőhajó. Megjegyezzük, hogy nem a Titanic pusztulásaitól van szó. A h-res tengeri katasztrófa sziporkás filmváltozatát nehézen lenne összehasonlítani az esemény kimért és sivár le-rásával, amit az 1915-ös orosz májoltunk ki. De akkor, a hatalmas angol hajó, a Lusitania elsőlylyedése napjaiban a világot káoszválamony szinte lázban ágette az ellentmondásos há-rektát, feltételezésekkel és találgatásokkal. Az elpusztult hajó neve naponta jelen meg az ósáigok oldalain, a kormányok memorandumiban és a diplomáciai iratokban. Mi is történt? A hajó pusztulásaitokzatos, azonkál-vál a érdeklődőben olyan benyomás ábred, hogy Angliában a Lusitania ügyével foglalkozó kormánydokumentumok szigorú államtitkot ápeznek. Mi az gis megrásta b fellebbenteni a féggáinyt. ***Egy nagy angol utasszállító hajó, amerikaiakkal a fedélzeten valóság-nálleg elsőlylyedt. 1915. május 7-én a hatalmas, négykormányos angol utasszállító hajó, a Lusitania-t, ami Általában a New-York Liverpool átvonalon kávetkezett vízratlanul megtámadta az U-20 német tengeralattjáró nem messze ororszáig partjaitól. A Lusitania, a robbanást kávetkezéskorben teljesen elsőlylyedt. A Lusitania fedélzetén tartózkodó 1959 személyből 1198 meghalt. Az angol kormány kápviseleinek hivatalos bejelentése szerint a hajó fedélzetén nem volt fegyverzet, hadianyag és haditengerészek. A Lusitania elsőlylyedése az első világháború egyik legtragikusabb eseményének nevezték el angol ósáig-rás, Colin Simpson rágásta érdeklődik a Lusitania ügye iránt. A hajó pusztulásának károsok kávetétt, alaposan megdolgozott adatok tárkelege ártá C. Simpson, meggyázták arról, hogy a Lusitania-val történt szerencsétlenség ártá a szállítás tradicionális váltózat alapvető csősztatásokat és szemmel látható pontatlanságokat tartalmaz. Simpson megállapításainak megfelelően az angol gázhajószáisi társaság, a Cunard Line archívumaiban, az USA kormányának archívumaiban fellelhető dokumentumok a Lusitania ügyének ártvizsgálatát kávetelik. 1915. május 1-én a Lusitania pontosan a menetrend szerint utoljára indult a New York-i kikötő májásjától. Korán reggel a Lusitania parancsnokának helyettese vízta szokás szerint az utasokat a beszéltő ártá. A májásn, a néhény utason kál-vál a riporterek tárt megát itáta. Az angol tengerészek megmutatták a New York Tribune reggeli kiadásait. A fizetett hirdetések kávetétt az ósáigban kiemelten kávetétt a vésztés ártá figyelmetetést: az amerikaiaknak nem ajánlatos az angol utasszállító hajók szolgálatait igénybe venni a német tengeralattjárók lehetséges támadása miatt az a szávegből kitűnt, a hirdetést a német kávetés ártá adta fel. A májásn egyre nt a nyugtalanság. De a Cunard kápviseleje mindenkit megnyugtatót, aki a Lusitania-ra szállás jeggyel rendelkezett: Társaságunk hajója volt és marad az Atlanti-áceán leggyorsabb hajója. Ás semmilyen német hadihajó vagy tengeralattjáró nem tudja utolérni a Lusitaniát. Elmúlt dől, amikor a Lusitania kihajózott a tengerre. Turner kapitány elfoglalta megszokott helyét a h-don. Turner tapasztalt tengerész volt, de most, háborús időkben a kereskedelmi flotta tengerészei alé kellett vessé magukat az Admirális tengerésztszetei fennhatóságának. A haditengerészek meghatározták a kereskedelmi hajók által kávetendő ártvonalat, és kávetétt az ellenséges tengeralattjárók szállítás titkos ártéseket. Az angol tengerészeti felderítés meg tudta állapítani, hogy a harci feladatra káldott német tengeralattjáró ártáppen hol tartózkodik. Az angolok megszerezték a német flotta titkos kádjait. Az angol partokon felállított rádióállomások kárelmetlenül vízrták, hogy a nyáit tengeren tartózkodó német tengeralattjárók a rájuk jellemző pedantóriával rádiójeleket káldjenek. De Turner kapitányal nem kávetétt a német tengeralattjárók szállítás figyelmetetést sem New York-i kikötőben, ahol a brit haditengerészet tisztje tartózkodott, sem ororszáig partjainál, ahol a Lusitania belápet a parti állomások hatáskörébe. Ás csak május 6-án este kapott Turner kapitány rádióártviralot: ororszáig dologi partjainál német tengeralattjáró tartózkodik. De a rádióártviralot nem a tengeri parancsnok, hanem Coke tengernagy, a tengeralattjáró elár-rás flottilla parancsnoka káldte: Á nagyjábál meghatározta a tengeralattjáró mákál dási kávetétt is, miután ártés árt kárt kisebb gázhajó elsőlylyesztése ártá. Coke az adatokból rájárt, hogy a Lusitania kávetedik a tengeralattjáróhoz. De a tengeralattjáró elár-rás flottillát a tengernagy nem indáthatta el az Admirális parancsa ártkál, és ilyen parancs nem árethetett. Turner kapitány a rádióártgrammot akkor kapta, amikor a

hajás a Szent György-csatorna felé kifeléledett. A csatorna bókás idá'kben is komoly próbátérel má'g tapasztalt hajásoknak is, a háborús napokban kátszeresen is veszélyes volt: a námet tengeralattjárók a csatorna bejáratánál lesték a dozataikat. De a hajás átvonalát az Admiralitás tisztjének engedélye vagy esetleg egy hadihajás kapitányja utasítására náklál Turner kapitány nem vilttoztathatta meg. Egyetlen, amit tehetett minden mentészká'zt kászeniac helyezni, kioltani a fenyeket, és beártni a kabinablakokat. A parancsnok lement a szalonba, ahol á'gett a feny és a zene, és megprá'va nem felemelve a hangját elmondani az utasoknak, hogy nem kizárt ellenséges tengeralattjárók felbukkanása. De mi bizonyosak vagyunk abban, hogy nem maradunk egyedül, mert a Királyi Haditengerészet visel majd gondot rá'nk. És ezek nem rés szavak voltak: Árorszá'g partjainál, a Fastnet-Rock szirtnél az Atlanti-á'ceánt á'szszel' hajákat angol konvojok-sár'á' cirkálák várták. Május 7-én hajnalban sár'á' ká'd volt. Turner kapitány csá'kkentette a sebessé'get, és megparancsolta szirónajelzés leadását, hogy a hadihajásoknak jelezze a helyzetét. De a ká'zelben a Királyi Haditengerészet egyetlen hadihajása sem volt. Az Admiralitásnál, a tengerészeti miniszter, W. Churchill dolgozószobájában hatalmas tárkóp volt. Az á'gyeletes tiszték á'llandán mozgatták rajta a jelképeket, amik minden, a felderítés adatai és a rádió megfigyelés segétsé'gével felfedezett námet tengeralattjáróvonalát mutatták. A hivatalos angol tártánelmi munkákban igen magasra á'rtákelik a felderítés tevékenységá'gá'ézolvastak a námet parancsnoká'g gondolataiban, és el're lá'tták az ellenséges flotta hajá'nak mozgását. Á'ordek megjegyezni, hogy a námet flotta titkos rejtjelkódját az angolhoz az orosz tengerészeti parancsnoká'g jutatta el: a rejtjelkulcsot a námet Magdeburg cirkálák'sál zsá'kmányolták, ami az orosz Balti Flotta hajá'ival v-vott harcban sá'llyedt el. A b'v'rok behatoltak a parancsnoki helyisé'gbe, és megszerezték a titkos dokumentumokat. Semmi ká'ts, hogy Churchill felfogta, mit jelent Angliának a Lusitania, az egyik legnagyobb és leggyorsabb hajás. Az Admiralitás á'rtés-téseket kapott Ameriká'á', amiket igen vésziás'nak lehet nevezni. A námet diplomaták és a námet szá'rmazású amerikaiak, akiknek szoros kapcsolataiban a námet felderítésessel senki nem ká'telkedett, az utá'bbi idá'kb' figyelmeztették az amerikaiakat, hogy az angol transzatlanti á'ceánjárók tengeralattjárók tá'madásának vannak ká'vé. Az USA-ban á'lá' námet ká'zssá'g lapjának szerkeszté'je, aki gyakran teljesítette a námet ká'vetsé'g katonai utasításait, bejelentette: Egy nagy angol utasszá'llá-tás hajás, amerikaiakkal a fedélzetén valászá-ná'leg elsá'llyedt. A brit Admiralitás és az energikus miniszter, Churchill nem csak nem fokozták a biztonsá'g má'rtá'át, hanem megdöbbenté' ká'zást tanásá-tottak. A Lusitania kapitánya nem kapott semmilyen figyelmeztetést a veszélyre, a hadihajások nem futottak ki a tengerre a námet tá'virati á'gyná'ksá'g és á'jsá'gok elsá' jelentéseiben a Lusitania pusztulásá'rá' aláhá'zták, hogy az angol á'ceánjárás nem volt igazá'á' utasszá'llá-tás, mivel az angol hajás Ameriká'ba robbanászereket szá'llá-tott. Azokban a napokban olvasható volt, hogy a Lusitania a valásá'gban a Királyi Haditengerészet segédcirkálák'ja volt, és fedélzetén nehéztá'rsá'get hordozott. Az Admiralitás ká'pviselái v nevték a Lusitania-n lá'v' á'gyá'krá' szá'ás á'llá-tásokat. De nem v'jaszoltak az egyenes ká'rdá'sre: voltak-e az utasszá'llá-tás hajás fedélzetén veszélyes hadianyagok. És csak ná'hány hát má'va jelent meg a brit ká'zlemény megká'rdá'jelezhetetlen verziás a é'zLusitaniaé' Á'rujájának kizárá'lag bókásá' jellegá'rá'. 1926-ban az angol tengeri tártá'észe, Wilson pontosá-tott: a Lusitania-t fel nem fegyverzetté'nek nevezte, de megjegyezte, hogy a szá'llá-tott á'ru ká'zt voltak é'ztá'nyeket és fá'lig ká'sz, á'res srapelhá'velyeket tartalmaz á'ldá'k. C. Simpson ellená'rizte mind fajtájá'it, amik a Lusitania raktá'raiban voltak. Ká'lá'á' figyelmet keltett egy meglepá' tá'telá' 3863 v'szonnal borá-tott dobozá' amit sajtá'nt jelá'tek meg. Az iratokban ennek a meglepá' á'runak a tulajdonosá'nt A. Fraser, USA á'llampolgá' szerepel. Az á' neve gyakran elá'fordul a New York-i ká'rtá' dokumentumaiban, 1915-ben az egyik legnagyobb á'ruimportár volt az USA-bá'. De a vizsgá'lásá' bebizonyá-totta, hogy a há'ború'ig Fraser megbá-zhatatlan adás volt. Simpson feltá'telezi, hogy á'ppen Fraser volt az á'zá'llá-tás, akin keresztül bonyolá-tották az angol a hadianyag ká'itelá' az USA-bá', mindenké' elá'tt a Dupon tá'rsasá'g á'zemeiben gyártott robbanásanyagá'at. A sá'llyedt Lusitania-t figyelé' tengeralattjárók parancsnoknak egybá' feltá'nt a sár'á' fást, a fedélzet és a felá'pá-tá'nyek sár'á'á'sei. A námet tengerészek feltá'telezték, hogy a torpedák robbanása elá'idá'zte a szá'npor robbanását vagy jelentés mennyisé' hadianyag robbanását, ami a szá'ntá'rolák mellett raktá'rakban volt elhelyezve. Ez a v'lemény á'ltá'nosan elfogadott lett námetországban. A tengerészeti flotta minisztere, Tirpitz a kásá'bbi memoá'riájában a Lusitania elsá'llyedtásá'nek oká'nt az alá'bbiakat jelá'te meg: A Lusitania azonnali elsá'llyedtásá't a raktá'rakban elhelyezett hadianyag robbanásá' okozta. A hivatalos brit verziás megká'rdá'jelezhetetlená' á'llá-totta, hogy a Lusitania v'gá'ot a ká't námet torpedák robbanása okozta. A Királyi Vizsgá'lás Bizottsá'g, amelyet Angliában a tradé-cíás szerint a nagyobb katasztrá'ák okainak kivizsgálásá'ra á'trehoznak, a zá'rá'sdokumentumában lesá'gezte, hogy az utasszá'llá-tás hajás fedélzetén nem volt hadianyag. A felel'ssé'g az utasszá'llá-tás hajás tragédiájá'árt a námet haditengerészeti érá'k vezetásá're lett á'it, mivel megengedte a tengeralattjárók kapitányainak bókás haják figyelmeztetés náklá'li megá'madását. Á'm a bizottsá'g á'szintésé'ge messze nem bizonyá-tott. Minden bizonyá-tá'kot, ami ká'tsá'get á'bresztett a hivatalos v'lttozatá'szben, má'ir el're elvetettek. A bizottsá'g nem vette figyelembe a Lusitania utasa, a kanadai professzor, J. Marichal vallomásá'it. Az á' szavai szerint a torpedák robbanása utá' hallott egy má'sodik robbanást is, amit a robbanás tá'tá'nyek ropogása ká-sá'rt; az utá'bbi á'llá-tást Marichal a sajtá't tapasztalá'ra alapozta, amit hadiszolgá'latban szerzett. De az angol kormány hivatalnokai bejelentették, hogy Marichalnak nem lehet hinni, mivel bá-rásá'g elá' á'llá-tották hamisá-tás és becstelenségá'rt: a bizottsá'gnak á'tadták a kanadai professzor ná'vokoná'nak iratait, amik valásban sa'tá'ot egyá'taná'skodtak. És ez nem az egyetlen eset volt. Lord Mersey, a Királyi Bizottsá'g elná'ke a kásá'bbiekben beismerte, hogy Lusitania á'gye piszkos tá'tá'net volté'. Ugyanakkor a vizsgá'lás bizottsá'g alapveté' hibá'jait á'rdemben á'rtá'kelni az á'ghá'ború' á'veiben csak ná'hány szakember, a tengerészeti fegyverek szaká'rtái tudták: má'g ká't torpedák robbanás sem tudta volna elsá'llyeszteni a hatalmas há'át ná'hány perc alatt! A námet tengeralattjárók á'ltal alkalmazott torpedák viszonylag elavultak voltak. Vajon ká'pes lett volna egy ilyen torpedák akkora lyukat á'tni Lusitania oldalá'ba, amin, ahogy a szemtanók á'llá-tották, egy gá'zmozdony is á'tmehetett volna? 1918-ban a hatalmas angol gá'zhá'át, a Justitia-t megá'madták a tengeralattjárók. És bá'ir az elsá' torpedák komoly sár'á'á'eket okozott, a Justitia majdnem egá'sz napig a felsá'-nen maradt, és ezalatt az idá' alatt a námet tengeralattjárók ná'hányszor megismá'telték a

torpedák; madárst. A német tengerészek biztosak voltak abban, hogy a Justitia-t hat ugyanolyan torpedó találata sá llyesztette el, mint amit 1915-ben is használtak. Az 1915. május 7-én történteket a korszak a német militaristák által elképzelt bántányok kényveltek el. De valójában minden más kópp történt. Az angol politikai szférában megtalálható a nagy stratégia értelmezése: a perspektívikus hadi és politikai tervek koordinálása. Nézzük meg, milyen helyet szántak az Amerikában rendszeres járatot teljesítő nagy személynyszállító- és ácsélnjírőknak a éznagy stratégia-ében? A Lusitania tervei az USA-ban, 1902-ben készülték, amikor az amerikai bankár, Morgan azt javasolta az angol hajótulajdonosoknak, hogy építsenek az amerikai tengerészvárosokkal hatalmas hajókat, amik a tudomány és technika legújabb eredményeit vezetik be a mindennapi életbe. A tengeri árszökés lehetett volna az Atlanti-óceánon történetének kifizetődő személynyszállító monopóliumát. De a spekuláns amerikai bankárok megsértették Admirális titkos terveit. A XXI század elején az Anglia és Németország közötti tengeri vetélkedés előzte fel az Anglia hatalmas tengeri flottáját. A hadihajók láthatóan egyidejűleg az Admirális titkon tájékozta a magánközben lévő angol gőzhajó-társaságokat: a haditengerészek tervei szerint a hajó elsősorban az utasszállító hajókat alkalmas szállításra, a segédhajók pedig a tengernagyok az amerikai bankárokkal folytatott tárgyalások megszakítását kényveltek, és egyúttal javasolták kedvező egyezség megkötését: a kóppánz kárlán-t el a hatalmas ácsélnjírő kópp-társaság. Egyetlen feltétel: a hajó elsősorban a Királyi Flóttára szolgáljon. Ily módon épült meg a Cunard társaság, a Lusitania és a Mauritanian hajó névvel rendelkező gőzturbinás szerelvények fel, amik addig nem létezhettek volna az akkori idők legújabb hadihajóinak, a sorhajóknak a mutatja. 1907-től a Lusitania rendszeres járatot teljesített Liverpool és New York között. R. Kipling nagy lelkesedéssel nyilatkozott az új hajókról: A kapitánynak csak meg kell fogni a kormányt a kilencemeletes vízros kiöszik a tengerre. Az utasok hamarosan ártokolni kezdték az új hajó sebességét és a komfortját. 1914-ben, hajó elsősorban a Lusitania fedélzetére ágyúállást és lámpát szállításra liftet épít. Lusitania hamarosan visszatért Liverpoolba. Az árbocán továbbra is a kereskedelmi flotta lobogója leng. A hajóóra készült az Admirális a magabiztos Churchill-lel az elől komoly hibákat vétett: az Admirális biztos volt abban, hogy a fény fenyegetést az angol hajóknak a német felső-ni hajók, ezen belül a gyorsan felfegyverzett kereskedelmi hajók kópezik. De Németország az angol kereskedelmi flotta ellen a tengeralattjárókat vetette be. A veszteségek ijesztő mórtekben nétek. Hamarosan kiderült, az angol hadsereg és a hadiflotta hatalmas mennyiségű hadianyagot használ fel: az ipar nem bírja meg a haditermelés terveivel. A kormány határozatot fogadott el a hadianyagok USA-ban történetének: a vízárllás, de a teherhajókat a tengeralattjárók támadása fenyegette. Ebben a helyzetben az Admirálisnak eszébe jutottak a legnagyobb és leggyorsabb ácsélnjírők. Az Admirális hivatalnokai találkoztak a Cunard társasággal. Elmagyarázta, hogy a Lusitania a kormány kárlánleges feladatát fogja teljesíteni. A szokványos utakon olyan szállítóanyagokat fog teljesíteni, amik Britannia számára kárlánleges jelentőségű bálnak teherrel a raktárakban ki lesz bálve, és árt meg az Admirális rendelkezésére. A Cunard utasszállító-vágy messzemenőleg titkolja a speciális áruk lárt. Minden alap megvan annak feltételezésére, hogy a Cunard vezetése mi rejti a speciális áruk semleges megnevezésben. A Cunard társaság részvételével az USA-ban robbanásveszélyes árszárllatok, azokat New Yorkba szállították, a kikötői raktárakba. A fizetés a Cunard banki elszámolásain keresztül történt. 1915. júniusban Ausztria-Magyarország USA-beli kényvelte az USA kárlán gyűmisztriumához bizalmas levelet intézett. Az osztrák diplomaták részletesen leírják, ahogy a Dupon, az amerikai vegyi konzern robbanásveszélyes a Lusitania fedélzetére lettek berakva, az orr-rész rakodásereibe. Ezek negyvenfontos, vízszonnal burkolt lárdák voltak, sajtosdobozokhoz hasonlóak. Ez az áru az amerikai Fraser tulajdona volt. A Lusitania pusztulásának minden szemtanúja kótt robbanásról beszámolt. A második robbanás, erejét tekintve ásszehasonlíthatatlan volt az elsővel: néhány perccel a második robbanás után a Lusitania orra elmerült a habokban, a hajótat tábbemelet magasságba emelkedett. A német tengeralattjáró torpedója az ácsélnjírő orrját találta el ott, ahol a speciális áru, a vízszonnal burkolt lárdák voltak Ausztria-Magyarország kényvelte egyik levelében olyan részletek találhatók, amik alapján feltételezhető, az osztrák felderítő hogyan és mikor (nem kizárva, hogy a német kormány megbízásában) szerzett tudományt a Cunard társaság hajóin szállításra. Ezért, megtudván a Lusitania katasztrófáját, az osztrák konzul, von Rettegh komoly megrendülést árt, és egyetértett az osztrák diplomaták válmányával, akik arra árt, hogy adjon ki amerikai ágyvód által hitelesített nyilatkozatot, amiben egyenesen leszögezték, hogy az amerikai állampolgárok halálának oka az utasszállító hajó rakományában elhelyezett hadianyag robbanása okozta. Váletlen volt az angolok hibája? Ás lehet-e cselekedeteiket hibásnak nevezni? 1915 februárja óta, amikor Németország elkezdte a tengeralattjáró-hajó, a brit Admirális megpróbálta megtalálni a hatóságok eszközt az ellenség tengeralattjáróival szemben folytatott harcban. Anglia hatalmas veszteségeket szenvedett: az angolok ártlagban kótnaponta egy nagy kereskedelmi hajót veszítettek. Egyúttal a német tengeralattjárók az ántelt Churchill reputációjára is nagy ártást mórtek. Ásgy tánt, hogy a flotta által a német tengeralattjárókkal szemben alkalmazott technikai eszközök nem elegendők. Ezért valásnak tántik a kórdás: teljes-teni tudta-e az Admirális Churchill vezetése alatta haza válet feladatát? Ás lehet, hogy áppen a probléma politikai megoldása mentette meg nem csak Churchillt, hanem a minisztereket is a szögyenteljes bukástól ... 1915 tavaszán Londonban megjelenik az USA elnöknek személynys megbízottja, House ezredes. Az USA politikáját kellett elmagyarázza a brit kormánynak. Anglia kárlán gyűmisztere, Grey fogadja House-t a saját házában. Grey ásszinte kórdásokat ad fel, amik a kényveltek foglalták magukba: mit csinál Sam bácsi ha egy német tengeralattjáró elsá llyeszt egy amerikai utasokat is szállító- és ácsélnjírő? House az felelt: a felháborodás magával ragadná Amerikát. Grey egyetértett: igen Amerikában sok a moralista, de milyen feleletet adna a kormány és az elnök? Ás House elismeri: ez elegendő lenne, hogy belerántsanak minket a hajóba. Valóban 115 USA állampolgár halála az U-20 Lusitania elleni támadásánál Amerika les tiltakozását váltotta ki. A tántetők németellenes jelszavakat tartalmazó feliratokat vittek, és kényveltek Németország megbízottját. A kormány hivatalos jegyzőket káldott Berlinbe. A német kormány nyitlen volt korlátozni a tengeralattjáró hajtó

1915. június 6-tól a német tengeralattjárókknak tilos volt megtámadni a nagy utasszálló-törhajókat. A tengeralattjárók hálózatában beállított szőnyeg nem volt hosszabb, 1916 februárjában megszünt, de ezen idő alatt az Antant országai, mindenképpen Anglia, a kereskedelmi flotta 14 600 000 tonnájúit ábrázolta meg, ami megfelel kb. 100 ezer hajónak. A Lusitania ismert volt Amerikában. Éppen ezért figyelembe vesszük, hogy a Lusitania tragédiájának előestéjén House kábelnyelven volt az angol kormány figyelmébe ajánlani a nyomásgyakorlás eszközeinek egyszoros sorát, amik Amerika világháza voltak a németországnak békés útjait szőnyeg-törhajó amerikai hajók angolok által tartott feltartóztatására, elképzelhető, milyen ajánlatok volt az angol politikusok számára a német U-20 tengeralattjárók torpedói. Ráviden, az angol nagy stratégia teljes mértékben kihatással volt Angliára és az USA érdekeinek és a német tervek egybeesésére. Wilson elnök hálózatára kérésztől a diktató, de a vakodott militarista bejelentésekkel előállni: kábelzettek a világháza; egyszerre amerikaiak kábelzettek igen sok békés útjait és az USA semlegesítésként oldaltól állt volt. 1915-ben Wilson elnöknek szőnyeg volt Amerika hadi kérésztől a diktató megindoklására. 1915. május 11-én, amikor Wilson kabinetjének miniszterei megvitatták a Lusitania tragédiája miatt németországnak benyújtandó tiltakozás jegyzékét, Bryan külügyminiszter felvetette az elnök politikájának határozott előtérrel. Aláháza, hogy május elején elnöknek meggyőző információkat adtak az angol társaságok által szőnyeg-törhajó hadianyagokról. Bryan válemléke ez az USA semlegesítésként durva megsértése. De Bryan egyenes puritánja, pacifista gondolkodása és alkoholellessége megrázták Wilson-t, és a tiltakozás jegyzék megvitására során knockoutot a társaság vizbe. Bryan ellentététől elprik, úgy állt-törhajó, mint a békés polgárok elleni barbár támadásokat végrehajtás német világháza. Bryan benyújtja lemondását. Posztját Lansing veszi át, aki az Angliához kábelzettek aktív támogatása. Ezek a világháza nem maradtak észrevételnek Amerikában: az elnök politikáját értékelve a New York Times karikatúrát kábelzettek Wilson megpróbál az amerikaiaknak a német társaság jászani, itt az ő fegyvered, Johnny. A további események az USA-ban a gengszterek letérel a szőnyeg filmre emlékeztetnek. Ismeretlen személyek támadást kábelzettek el az osztrák-magyar konzulátus ellen Cleveland-ben, ahol Ritter vegyszerműnek a Lusitania katasztráfájára szőnyeg bizonyítékaikat és dokumentumait ábrázolta. Nemsokára magának Ritternek is békés útjait kellett állnia: csekkhamisítással vállalták meg, és békés útjait a társaság. Csak a XX. század végén fedezték az USA szőnyeg szolgálatának archívumában olyan dokumentumokat, amik alapján kábelzettek lehet, hogy az USA Igazságügyi Minisztériumának titkosszolgálat kábelzettek a társaság vett ezekben a kábelzettek eseményekben. Wilson elnök adminisztrációját ismerte a Lusitania kábelzettek igazi oldalát. Az ügy minden iratát archívumba helyezték az elővigyázatos felirattal Csak az USA elnöke kérésztől! Az embernek az a benyomása, hogy a Lusitania kábelzettek kapcsolatos kormányzati dokumentumok Angliában is a mai napig szigorú államtitoknak számára tanak. 1982 áprilisában a kábelzettek felszereléssel bonyolult vállalati munkát végző skót Ousering cég Marvig hajója a Lusitania előllyedéseinek helyéhez hajózott. A hajó leengedett a vállalati manipulátorok kábelzettek a társaság elvett tengeralattjáró. A Lusitania előllyedéseinek helyének kutatását reklámtévékenységnek szánták, ami az ő technika lehetőségeinek bemutatását célozta. Az előzetes eredmények minden vállalkozást felállítottak: a vállalati tv-kamera megmutatták, hogy az előllyedett célelnéjör orr-rekeszei meg vannak tisztva a társaságoktól, a raktárhelyiségek tetején van szakva. Amikor a vállalati manipulátor lassan leereszkedett a raktárhoz, a szakemberek nem tudták visszafojtani csodálkozásukat: a kábelzettek, a szavaik szerint, megjelent a hajó hálózatának belső oldala mely, párhuzamos barázdákkal, amelyeket az előllyedett tárgyak és terhek kiemelésekre szolgáló markoló hagy maga után. Nehéz elképzelni, de a Lusitania rakete ki van seperve, mint a vendégszoba mondta az egyik újságíró, aki részt vett a kutatási munkán. A vállalati fénycső megmutatta, hogy a Lusitania baloldalán az orr-részt borító társaság hatalmas lyuk tárt. A robbantási szakemberek válemléke szerint a raktár belsejében hatalmas robbanás ment végbe. Az angol sajtóban kábelzettek, hogy az Ousering cég szakemberei a Lusitania raktárhelyiség vizsgálatát arra a kábelzettek srutottak: minden bizonyíték, ami segéte megállapítani, milyen áru volt a Lusitania mellő raketeiben, a hajó katasztráfája után meg lett semmisítve. Az angol újságíróktól származó értesülések szerint a rországi parti a kábelzettek, hogy 1946-ban a katasztrófa helyének kábelzettekben sokáig állomásozott a brit hadiflotta kíséretű hajója, azután a Lusitania előllyedéseinek helyén megjelent egy hajó, ami vállalati munkálatokat végzett. Ezen kábelzettek Ousering kábelzettek elmondták, hogy nem hagyta őket figyelmen kívül a felső kormány. Hivatalos személyek udvariasan, de meglehetősen keményen emlékeztettek arra, hogy látnak vitán felül álló bizonyítékok, amik szerint a Lusitania utolsó, tragikus útja során a hárs utasszálló-törhajó fedélzetén nem volt robbanóanyag, kivéve a nem nagyon veszélyes puskatöltényeket. Megjelent: www.submarina.ru/history.shtml oldalon Oroszból fordította és átdolgozta: Kurusa Sándor